

သာယာရွှေပြည်ကျား

ကောင်းကင်ရွှေပြည်

Beulah Land

8.8.8.R.8.8.8.D

တရား၊ ၃၃:၂၈

Jno. R. Sweney (1837-1899)

၁။ ဆန် စ ပါး စ ပျစ် ရည် နှင့် ပြည့်၊ ငါ အ မွေ ခံ ရာ ပြည် ရောက် ပြီ၊
 ၂။ ကယ် ချွတ် ရှင် သည် ငါ နှင့် သွား လာ၊ ချို သာ မိတ် သ ဟာ ယ ဖွဲ့ ရ၊
 ၃။ အ စဉ် စိမ်း လန်း သစ် ပင် တို့ မှ မွှေး ကြိုင် နံ့ သာ လေ တွင် ပြည့် ဝ၊
 ၄။ ကောင်းကင်ဘုံ သာ ကျား အေး သံ များ၊ လေ သာ ဖြင့် ယူ ဆောင် လာ ဟန် ကြား၊

ထို ပြည်တော် တွင် အ စဉ် ထွန်းလင်း၊ ည ချိန် မ ရှိ ရ ကွယ် ပျောက် ကင်း။
 ဖြည်း ညည်း စွာ လက်တော် နှင့် လမ်း ပြု ကောင်းကင် အ စွန်း အ နား ရပ် မှာ။
 မ နှမ်း ပန်း ပွင့် များ စဉ် ပွင့် သည်၊ သက်စမ်း ရေလည်း စဉ်လျှင် စီး ၏။
 ကောင်းကင် သား တို့ ဝတ် လုံ ဖြူ စင်၊ ကယ်တင် သီ ချင်း ချီး မွမ်း ဆို စဉ်။

ထပ်ဆိုရန်
 အို ရွှေ ပြည်တော်၊ သာ ယာ ပြည်တော်၊ မြင့် သော တောင် ထိပ် ပေါ် မှ ကြည့်သော်၊

ငါ ဇနီး ပြင် ထား အိမ် တော် ရှိ ၏၊ ပင် လယ် တ ဖတ် ကမ်း ငါ မျှော် ကြည့်၊

ထွန်းလင်း ကမ်း ပါး မှာ ငါ ရှု မြင်၊ ထာ ဝ ရ ကောင်းကင် ငါ ဇနီး ပင်။